

ណ្ហាអេ និងទឹកជំនន់

ការប្រកាសព្រះគ្រីស្ទពីគម្ពីរសញ្ញាចាស់ លោកុប្បត្តិ ៦-៩

សេចក្តីផ្តើម

ភាពលំបាកធំមួយសំរាប់អ្នកអធិប្បាយគឺ របៀបអធិប្បាយបទគម្ពីរដែលមានប្រវែងវែង ទៅដល់បួនជំពូក។ បទគម្ពីរនេះបន្តផ្ទៃរឿងសំខាន់ៗរបស់លោកុប្បត្តិ ៤-១១ គឺការរាលដាលអំពើបាបនិងហិង្សា ហើយនិងការឆ្លើយតបដោយសេចក្តីវិនិច្ឆ័យនិងព្រះគុណរបស់ព្រះ។ វាជាការល្អដែលយើងមិនពន្យល់សេចក្តីលំអិតទាំងអស់ ប៉ុន្តែសង្កត់ធ្ងន់លើចំណុចសំខាន់ៗ។ គម្រោងចំបងនៃរឿងចង្អុលទៅកាន់ដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងច្បាស់លាស់។

គម្រោងគ្រឹះនៃរឿង

១. មនុស្សជាតិបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះ។
២. ព្រះទេវតាមើលនិងដឹងគ្រប់ការទាំងអស់ ហើយទ្រង់មិនសព្វព្រះទ័យចំពោះឥរិយាបថរបស់មនុស្សជាតិទេ។
៣. ព្រះយាងមកវិនិច្ឆ័យមនុស្សជាតិដែលបះបោរ និងលុបបំបាត់ពួកគេចេញពីផែនដីដើម្បីសំអាតផែនដី (៦:៧) ហើយចាប់ផ្តើមផែនដីថ្មី គឺទ្រង់បញ្ជូនទឹកជំនន់ដើម្បីបំផ្លាញមនុស្សទាំងអស់ លើកលែងតែមនុស្សមួយចំនួន គឺគ្រួសារមួយដែលទ្រង់សង្គ្រោះ។
៤. ព្រះសន្យានឹងមិនបំផ្លាញផែនដីម្តងទៀតដោយសារទឹកជំនន់ ហើយប្រទានឥន្ទធនូជាសញ្ញាសំគាល់នៃសម្ព័ន្ធមេត្រីដែលព្រះជាម្ចាស់សន្យាថា ទឹកនឹងលែងជន់លិចបំផ្លាញសត្វលោកទាំងអស់ទៀត។

ទំនាក់ទំនងជាមួយលោកុប្បត្តិ ១ និង៤

រឿងទឹកជំនន់មានទំនាក់ទំនងជាច្រើនជាមួយលោកុប្បត្តិ ១ និង៤។

ទីជំរៅ (៧:១១; ៨:២ → ១:២) ផែនដីគ្របដោយទឹក (៧:២៤ → ១:២)

ព្រះវិញ្ញាណ (ខ្យល់) របស់ព្រះ អោយនៅពី លើទឹក (៨:១ → ១:២) (ភាសាហេព្រើរមានពាក្យដដែល នៅក្នុង ៨:១ និង ១:២ គឺ «ruach (៣)» ដែលអាចបកប្រែថា «ព្រះវិញ្ញាណ»(១:២) ឬ «ខ្យល់» (៨:១)។

ទឹកប្រមូលផ្តុំគ្នានៅកន្លែងតែមួយ (៨:១-៥ → ១:៩) ដីគោកដុះឡើង (៨:៥ → ១:៩)

ការដាក់ឈ្មោះឲ្យសត្វ (៦:២០; ៧:១៤, ២១, ២៣ → ១:២១, ២៤-២៥)

ព្រះបានប្រទានពរដល់ពួកគេ (៩:១ → ១:២៨)

«ចូរបង្កើតកូនចំរើនជាបរិបូរ» (៨:១៧; ៩:១, ៧ → ១:២៨)

មនុស្សដូចរូបអង្គទ្រង់ (៩:៦ → ១:២៧)

នៅក្នុងជំពូក៤យើងឃើញថា អ័ដាមមានកូនប្រុសបី នាក់ កាអ៊ីនត្រូវព្រះដាក់បណ្តាសា ហើយសេតនឹងបន្តពូជពង្សរបស់ស្រ្តី។ ណ្ហាអេក៏មានកូនប្រុសបី នាក់ផងដែរ កាណានត្រូវបណ្តាសា (៩:២៥) ហើយសិមទទួលព្រះពរ (៩:២៦) ដើម្បីបន្តពូជពង្សរបស់ស្រ្តី។

មានគំនិតពីរចេញពីទំនាក់ទំនងជាមួយលោកុប្បត្តិ ១-៤។ ទីមួយ នេះបង្ហាញថា ព្រះដែលបានបង្កើតរបស់សព្វសារពើគឺជាព្រះដដែលដែលអាចបំផ្លាញស្នាព្រះហស្តដែលទ្រង់បានបង្កើត គឺមិនគ្រាន់តែនាំមកនូវសេចក្តីវិនិច្ឆ័យប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែចាប់ផ្តើមផែនដីថ្មីដែលល្អស្អាត។ គំនិតនេះខុសពីសាសនាដទៃទៀតដែលមានព្រះជាច្រើន ព្រះមួយជាអ្នកបង្កើត ព្រះមួយជាអ្នកបំផ្លាញ និងព្រះមួយទៀតជាអ្នកសង្គ្រោះ។ ទីពីរ ពូជរបស់ស្រ្តី។ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣:១៥ ព្រះបានសន្យាថា ពូជរបស់ស្រ្តីនឹងកិនក្បាលរបស់សត្វពស់។ ប្រសិនបើព្រះបានសំឡាប់មនុស្សទាំងអស់នៅក្នុងទឹក

ជំនន់ នោះសេចក្តីសន្យានៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣:១៥ មិនអាចបំពេញសំរេចបានឡើយ។ ប៉ុន្តែ ចាប់ពីរឿងទឹកជំនន់និង ក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងអស់ទៀត យើងមើលឃើញថា គឺតាមរយៈពូជរបស់សិមដែលពូជរបស់ស្រ្តីនឹងកិនក្បាលសត្វពស់។

ពីអ្វីដែលយើងសិក្សាខាងលើ យើងអាចមើលឃើញថា គំនិតចំបងគឺថា ទោះបីព្រះបានបំផ្លាញលោកិយដោយ សេចក្តីវិនិច្ឆ័យក៏ដោយ ក៏ទ្រង់បានសង្គ្រោះមនុស្សមួយចំនួនតាមរយៈណូអេ ដែលនឹងរស់នៅផែនដីថ្មីដែលមកក្រោយ សេចក្តីវិនិច្ឆ័យ។

ក្រោយមកទៀតក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់

គំនិតចំបងនេះមានបន្តបន្ទាប់ទៀតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ នៅពេលអ៊ីស្រាអែលបានរងនៅក្នុងទី រហោស្ថាន ហើយហៀបនឹងចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា ពួកគេអាចនឹកចាំថា ទោះបីព្រះបានវិនិច្ឆ័យបំផ្លាញមនុស្សជំនាន់ មុននៅក្នុងទី រហោស្ថានក៏ដោយ ក៏ទ្រង់បានសង្គ្រោះមនុស្សមួយចំនួន ដែលនឹងរស់នៅក្នុងទឹកដីសន្យាដែរ។ ពួក និរទេសនៅក្នុងបាប៊ីឡូនអាចយល់ថា ទោះបីព្រះបានវិនិច្ឆ័យបំផ្លាញយេរូសាឡឹម យូដានិងអ៊ីស្រាអែលក៏ដោយ ក៏ទ្រង់ បានសង្គ្រោះមនុស្សមួយចំនួន ដែលនឹងវិលត្រឡប់មករស់នៅក្នុងទឹកដីសន្យាម្តងទៀតផងដែរ (សូមមើល អេសាយ ៥៤:៩-១០)។

របៀបផ្សេងៗដើម្បីអធិប្បាយព្រះគ្រីស្ទ

មានរបៀបខ្លះៗក្នុងការអធិប្បាយព្រះគ្រីស្ទចេញពី រឿងទឹកជំនន់។ យើងនឹងលើកឡើងរបៀបបីនៅទីនេះ។

១. ពូជ។ រឿងនេះគឺជាស្ថានមួយរវាងសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣:១៥ ហើយនិងព្រះយេស៊ូវ។ ពូជ ពង្សតាមរយៈណូអេនិងសិម។

២. គំរូរបស់ណូអេ (ហេព្រើរ ១១:៧)។ គំរូរបស់គាត់គួរតែលើកទឹកចិត្តយើងឲ្យធ្វើតាមការដាស់តឿននៅក្នុងហេព្រើរ ១២:១-៣។

៣. សំខាន់បំផុតគឺ យើងអាចអធិប្បាយព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈផ្ទៃរឿងអំពីសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ ការបំផ្លាញលោកិយ សេចក្តី សង្គ្រោះ និងការបង្កើតថ្មី។ នេះគឺជារបៀបមួយដែលព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីប្រើរឿងទឹកជំនន់ជារឿយៗ។ ព្រះនឹងជំនុំជំរះ បំផ្លាញលោកិយម្តងទៀត ហើយសង្គ្រោះមនុស្សមួយចំនួន ដែលនឹងរស់នៅក្នុងការបង្កើតថ្មី។ ព្រះនឹងធ្វើការនេះ នៅពេលព្រះយេស៊ូវយាងត្រឡប់មកវិញ។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រើរឿងទឹកជំនន់និងសេចក្តីពិតដែលថា មនុស្សមិនបាន ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសំរាប់សេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ ដើម្បីទាយអំពីស្ថានភាព នៅពេលព្រះយេស៊ូវយាងមកវិនិច្ឆ័យ និង បង្កើតស្នាព្រះហស្តថ្មីមួយ (ម៉ាថាយ ២៤:៣៦-៤២)។ ការអនុវត្តលើរឿងទឹកជំនន់នេះគឺថា យើងគួរតែរក្សាចាំយាម និងត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសំរាប់ពេលដែលទ្រង់នឹងយាងមកវិញ។ លោកពេត្រុសក៏និយាយអំពីរឿងទឹកជំនន់ផងដែរ ដើម្បីរំលឹកយើងថា ព្រះបានវិនិច្ឆ័យ និងបំផ្លាញលោកិយ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើវាម្តងទៀតដោយភ្លើងម្តងវិញ (២ពេត្រុស ៣:៣-៧)។ លោកពេត្រុសរំលឹកយើងអំពីរឿងទឹកជំនន់ ដោយព្រោះមនុស្សនឹងសង្ស័យហើយបដិសេធការដែលព្រះ យេស៊ូវនឹងយាងមកវិញ។ ដូច្នេះ លោកពេត្រុសបង្ហាញយើងអំពីគោលការណ៍ថា ការនឹកចាំអំពីសកម្មភាពរបស់ព្រះក្នុង អតីតកាលធានាយើងថា ព្រះនឹងធ្វើអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យាថាទ្រង់នឹងធ្វើនៅក្នុងអនាគត។ ដូច្នេះ ទឹកជំនន់គឺជា ភស្តុតាងបង្ហាញថា ព្រះសព្វព្រះទ័យនិងអាចធ្វើអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យាធ្វើនៅពេលព្រះយេស៊ូវយាងមកវិញ។ ការ អនុវត្តពីរឿងទឹកជំនន់សំរាប់យើងគឺថា យើងគួរត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសំរាប់ការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវដោយការ ទុកចិត្តលើទ្រង់ដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ដូចដែលព្រះបានសង្គ្រោះមនុស្សមួយចំនួនតាមរយៈណូអេ ដែល អាចរស់នៅផែនដីថ្មីដែលមកក្រោយសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ នោះទ្រង់ក៏នឹងសង្គ្រោះមនុស្សមួយចំនួនតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ដែល នឹងរស់នៅផែនដីថ្មីដែលមកក្រោយសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ ដែលជាការបង្កើតថ្មីផងដែរ (វិវរណៈ ២១-២២)។